Stuk **812** (2005-2006) – Nr. 3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

22 mei 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

VERSLAG

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Jaak Gabriels

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Sven Gatz.

Vaste leden:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Hilde De Lobel, de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, Christian Verougstraete;

de heren Erik Matthijs, Steven Vanackere, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heren Jaak Gabriels, Sven Gatz;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Erik Tack, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

de dames Patricia Ceysens, Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Herman Lauwers, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans.

Zie:
812 (2005-2006)
– Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendement

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening 4
2. Algemene bespreking 6
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming 6
4. Eindstemming 7

Tekst aangenomen door de commissie 8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde op 16 mei 2006 het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (*Parl. St.* Vl. Parl. 2005-06, nr. 812/1).

1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Minister *Dirk Van Mechelen* verwijst naar de ambitie van de Vlaamse Regering om een eigen performante en klantvriendelijke Vlaamse Belastingdienst in het leven te roepen.

De Vlaamse Belastingdienst zal instaan voor de invordering van de eigenlijke gewestbelastingen − zoals de heffing op leegstaande en verwaarloosde woningen en de heffing op leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten − maar ook voor de invordering van de gewestbelastingen die momenteel nog door de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën worden ingevorderd.

De minister verklaart dat degelijke funderingen nodig zijn om een klantvriendelijke en performante organisatie uit te bouwen. Momenteel wordt dit volop uitgewerkt en voorbereid door de Vlaamse administratie. Zo is een degelijk en generiek ICT-platform noodzakelijk zodat de processen die met deze invordering gepaard gaan betrouwbaar en snel kunnen worden uitgevoerd.

Een ander noodzakelijk fundament voor deze nieuwe organisatiestructuur is een degelijke en gestroomlijnde regelgeving. De minister stelt dat liefst en waar mogelijk de regelgeving gelijklopend is over meerdere heffingen heen. Dit komt immers niet alleen de efficiëntie van de invordering ten goede, maar nog belangrijker is dat dit bijdraagt tot meer transparantie voor de belastingplichtige zelf. Waar mogelijk moeten subtiele verschillen tussen de diverse heffingen die niet op een begrijpelijke manier kunnen worden verklaard, worden weggewerkt. Meer transparantie draagt immers bij tot een verbeterde 'fiscal compliance', de bereidheid van de burger om eerlijke en redelijke belastingen te betalen.

Het voorliggende ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, betekent een eerste beperkte aanzet tot de stroomlijning en uniformisering van de Vlaamse regelgeving.

De bepalingen van het decreet van 19 april 1995 dat leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten bestrijdt, wordt afgestemd op de procedure van de onroerende voorheffing en de procedure van de leegstandsheffing op woningen.

Aanpassingen

De minister overloopt de in het ontwerp van decreet voorgestelde wijzigingen.

1) De heffingsplichtige is in het ontwerp van decreet de eigenaar op 1 januari van het aanslagjaar

De minister stelt dat de belastingplichtige in het ontwerp van decreet voortaan diegene wordt die eigenaar is van het belaste pand op 1 januari van het aanslagjaar. Totnogtoe was de persoon die eigenaar was van het pand op 31 december van het voorafgaande jaar heffingsplichtig in het kader van de heffing op de leegstand van bedrijfsruimten.

Alhoewel deze voorgestelde wijziging op het eerste gezicht slechts marginaal overkomt, wijst de minister op het belang van deze wijziging. Door deze verschuiving met één dag wordt het namelijk mogelijk de gegevens uit de inventaris van de leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten te toetsen aan de meest recente bestanden van het kadaster die jaarlijks worden geupdatet naar de toestand op 1 januari.

Op deze wijze kunnen heel wat onnauwkeurigheden uit de inventarissen worden gefilterd en kan er ingekohierd worden op basis van de meest actuele gegevens. Veel bezwaarschriften worden vandaag immers ingediend door mensen die een aanslagbiljet ontvangen, maar echter al een tijdje geen eigenaar meer zijn. Deze kleine decretale aanpassing zal dus een hoop administratieve ballast, zowel voor de administratie

als voor de betrokken belastingplichtige zelf, de wereld uithelpen.

2) Ook erfgenamen en legatarissen worden in het ontwerp van decreet als nieuwe eigenaars beschouwd

De minister stelt dat het huidige decreet voorziet dat de eigenaar van een verwaarloosde en/of leegstaande bedrijfsruimte een heffing moet betalen na twee opeenvolgende registraties in de daartoe bestemde inventaris. De vraag moet dan gesteld worden wat er gebeurt als het goed binnen deze tweejarige termijn wordt verkocht?

– In geval van een eigendomsoverdracht na de eerste registratie, krijgt de nieuwe eigenaar een 'respijttermijn' van twee jaar om aan de situatie te verhelpen. Zo wordt vermeden dat een nieuwe eigenaar – die misschien wel de intentie heeft om de bedrijfsruimte te 'reanimeren' – meteen na de aankoop met een heffing wordt geconfronteerd, zonder dat hij ook maar iets daartegen kan doen.

– In geval van een eigendomsoverdracht na de tweede registratie, krijgt de nieuwe eigenaar een opschorting van de heffing gedurende twee jaar. Indien de koper binnen deze termijn een einde maakt aan de verwaarlozing of leegstand dan is hij geen heffing verschuldigd.

Opvallend in het huidige decreet is dat iemand die het goed bekomen heeft ingevolge een erfenis (bij testament of bij wettelijke erfopvolging) deze respijttermijnen niet krijgt, hetgeen voor de betrokken erfgenamen of legatarissen heel moeilijk te begrijpen is. Iemand die dus een verwaarloosde of leegstaande bedrijfsruimte erft, loopt het risico meteen een aanslagbiljet in de bus te krijgen zonder dat hij ook maar de kans heeft gekregen om het bedrijfspand te renoveren.

De minister stelt dat in dat geval er dan ook sprake is van een schrijnende situatie. Heel vaak zijn er immers meerdere erfgenamen die volgens de minister minstens een faire kans zouden moeten krijgen om onderling over de bestemming van de verwaarloosde of leegstaande bedrijfsruimte een beslissing te nemen.

Daarom wordt in het ontwerp van decreet voorzien dat ook erfgenamen en legatarissen van de hiervoor vermelde respijttermijnen kunnen genieten. Op die wijze bekomt men meteen een parallellisme met de leegstandsheffing op woningen, waar deze mogelijkheid al langer bestaat.

3) Verlenging van de bezwaartermijn in het ontwerp van decreet

De minister licht toe dat in analogie met de leegstandsheffing op woningen en met de onroerende voorheffing, de bezwaartermijn verlengd wordt van één maand tot drie maanden, te rekenen vanaf de verzending van het aanslagbiljet.

4) Technische aanpassingen

De minister deelt mee dat er verder nog enkele technische aanpassingen zijn in het ontwerp van decreet. Het zijn geen inhoudelijke koerswijzigingen, maar wel belangrijke elementen die bijdragen tot een correcte en snelle afhandeling van de dossiers, waardoor ook de doelstellingen van het decreet beter uit de verf zullen komen.

De minister geeft een opsomming van de voorgestelde technische aanpassingen:

– de introductie van het gebruik van het fiscaal identificatienummer per belastingplichtige, hetgeen toelaat om per belastingplichtige een heffingsoverkoepelend dossier aan te leggen, wat de communicatie met de betrokken belastingplichtige een stuk zal vergemakkelijken;

– de berekening van de verwijlintresten en moratoriumintresten zal voortaan op dezelfde manier verlopen als bij de onroerende voorheffing;

– de termen 'heffingsjaar' en 'aanslagjaar' worden geïntroduceerd waardoor de spraakverwarring die vandaag soms bestaat over het mechanisme van de leegstandsheffing kan worden vermeden.

Uit de briefwisseling die over de leegstandsheffing bedrijfsruimten op de administraties en de kabinetten toekomt blijkt volgens de minister namelijk nogal wat onbegrip en zelfs wrevel bij de belastingplichtige te bestaan, zij het voor de bedrijfsruimten in mindere mate dan bij de leegstandsheffing op woningen (waarvoor trouwens ook decretale aanpassingen wor-

den voorbereid). De minister is ervan overtuigd dat het voorliggende ontwerp van decreet hieraan dan ook grotendeels verhelpt.

2. Algemene bespreking

Op de vraag van de heer *Erik Matthijs* naar verduidelijking met betrekking tot de in het ontwerp van decreet voor erfgenamen en legatarissen voorziene respijttermijnen, bevestigt minister *Van Mechelen* dat deze niet in dezelfde mate zullen gelden bij schenkingen van (leegstaande of verwaarloosde) bedrijfsruimten. In geval van een overdracht bij overlijden is er immers sprake van een onvrijwillige gebeurtenis. Bij schenking daarentegen is er sprake van een vrijwillige gebeurtenis, waarbij men zelf kan beslissen of men al dan niet de schenking zal aanvaarden en zodoende dus zelf beslist of men de lusten en lasten van de schenking op zich zal nemen of niet. Iemand die een schenking aanvaardt, is dan ook op de hoogte of er al dan niet een leegstandsheffing rust op de geschonken bedrijfsruimte. Voor schenkingen blijft hetzelfde regime als dat voor overdrachten ten bezwarende titel gelden. Dit betekent dat wanneer de begiftigde niet verwant is met de schenker, de reeds bestaande respijttermijnen zullen gelden. Wanneer de begiftigde daarentegen een bloed- of aanverwant tot en met de derde graad is, dan gelden de respijttermijnen niet.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikelen 1 tot 3

De artikelen 1 tot 3 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 3bis

Artikel 3bis wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Door middel van een technische correctie wordt dit artikel in de tekst aangenomen door de commissie vernummerd tot artikel 4.

Artikel 4

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt het artikel vernummerd tot artikel 5.

Artikel 5

Bij artikel 5 wordt een amendement nr. 1 ingediend door de heer Herman De Reuse, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Christian Verougstraete, Felix Strackx en Thieu Boutsen dat ertoe strekt te bepalen dat binnen de acht maanden na de verzending van een bezwaarschrift een beslissing dient te worden genomen door de bevoegde ambtenaar van de belastingadministratie. In het belang van de rechtszekerheid is afhandeling binnen een redelijke termijn aangewezen. Indien de bevoegde ambtenaar geen beslissing neemt binnen die acht maanden, wordt het bezwaar van rechtswege geacht gegrond en dus ingewilligd te zijn (*Parl. St.* Vl. Parl. 2005-06, nr. 812/2).

De heer *Herman De Reuse* stelt dat niet alleen de burger maar ook de overheid aan termijnen moet gebonden kunnen worden. Acht maanden is een zeer redelijke termijn. Het opvragen door de bevoegde ambtenaar van bewijsstukken bij de heffingsplichtige die een bezwaarschrift heeft ingediend, kan geenszins als argument aangevoerd worden tegen het voorstel om bij amendement dergelijke termijn van acht maanden in te voeren.

De heer *Dirk Van Mechelen*, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening wijst het amendement af. Er is geen reden om dergelijke regeling bij amendement in te voeren. De minister wijst er op dat als er immers binnen de zes maanden na het aanhangig maken van een bezwaarschrift geen antwoord is gekomen van de administratie, de indiener van het bezwaarschrift in het kader van het vrijwaren van de eigen rechten, het dossier aanhangig kan maken bij de rechtbank. Hij heeft dus de mogelijkheid om tegen het niet-optreden van de overheid een geding in te leiden bij de rechtbanken. De minister verwijst naar een gelijkaardige regeling op het vlak van de ruimtelijke ordening.

De heer *De Reuse* weerlegt de stelling van de minister. Volgens het commissielid gaat de vergelijking met de wetgeving inzake ruimtelijke ordening niet op. De door de minister aangehaalde oplossing gaat in het geheel niet op voor het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten. Het standpunt van de minister vindt geen steun in geen

enkele tekst. Het is daarenboven de bedoeling door middel van het amendement de rechtbanken, die al een hopeloze achterstand hebben, zoveel mogelijk te ontlasten.

Het commissielid concludeert dat het amendement, ondanks het feit dat het een redelijk amendement betreft, niet zal worden aanvaard louter omdat het door de oppositie wordt ingediend. Objectief gezien kan men niets inbrengen tegen de draagwijdte van het amendement.

De heer De Reuse is er dan ook van overtuigd dat er decretaal een oplossing noodzakelijk is, opdat er eindelijk meer duidelijkheid komt en de burger niet meer nodeloos naar een eventuele oplossing moet gaan zoeken via het gerechtelijk wetboek.

Minister *Van Mechelen* blijft bij zijn oordeel dat er zich in feite geen probleem stelt. De behandeling van de bezwaarschriften inzake leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, heeft absoluut geen achterstand. Hij wijst er op dat het bovendien ook de bedoeling is van het ontwerp van decreet om alle procedures inzake de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten te stroomlijnen en af te stemmen op andere regelgeving, zoals de regelgeving inzake onroerende voorheffing. Mocht men toch ooit tot het oordeel komen dat er inderdaad nood ontstaat aan een decretale beperking van de behandelingstermijnen, zou het bij voorkeur ingevoegd dienen te worden in alle decreten, zodat de regelgeving op elkaar afgestemd blijft. De minister benadrukt dat er echter geen problemen zijn op het vlak van de termijnen in de bezwaarschriftenprocedure. De minister drukt het commissielid op het hart dat de behandelingstermijn van een bezwaarschrift inzake de leegstandsheffing op leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten veel korter is dan acht maanden. De indiening van een bezwaarschrift werkt immers niet opschortend ten opzichte van de betaling, wat ertoe leidt dat de bezwaarschriften op korte termijn door de administratie worden behandeld.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 4.

Artikel 5 wordt aangenomen met 6 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 5 wordt in de tekst aangenomen door de commissie vernummerd tot artikel 6.

Artikelen 6 en 7

De artikelen 6 en 7 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden de artikelen vernummerd tot artikelen 7 en 8.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Jaak GABRIELS Sven GATZ

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Aan artikel 2 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 19 december 2003 en 10 maart 2006, worden een 15° en 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

"15° heffingsjaar: het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de heffing wordt betekend overeenkomstig artikel 15;

16° aanslagjaar: het kalenderjaar dat volgt op elke tweede opeenvolgende registratie in de Inventaris, waarin de heffing kan worden ingevoerd overeenkomstig artikel 15.".

Artikel 3

Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 15

§1. Er wordt een jaarlijkse heffing ingevoerd ten voordele van het Vernieuwingsfonds op de onroerende goederen die opgenomen zijn in de Inventaris. De heffing wordt ingevoerd vanaf het kalenderjaar dat volgt op de tweede opeenvolgende registratie in de Inventaris voor geheel of gedeeltelijk verlaten of verwaarloosde bedrijfsruimten, zijnde het aanslagjaar. De heffing heeft betrekking op het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de heffing wordt betekend, zijnde het heffingsjaar.

§2. Die heffing komt ten laste van diegene die op 1 januari van het aanslagjaar eigenaar is van de aan de heffing onderworpen onroerende goederen. Als er meerdere eigenaars voor dezelfde onroerende goederen zijn, zijn die hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele heffing.

§3. In geval van overdracht van een eigendomsrecht aan nieuwe eigenaars van een onroerend goed dat reeds eenmaal in de Inventaris is geregistreerd, wordt dit goed pas aan de heffing onderworpen na het verstrijken van twee jaar na het verlijden van de authentieke akte van overdracht. Als er meerdere eigenaars voor dezelfde onroerende goederen zijn, en minstens één ervan nieuwe eigenaar is gelet op de overdracht aan hem door erfopvolging of testament, wordt dat goed eveneens pas aan heffing onderworpen na het verstrijken van twee jaar na de eigendomsoverdracht door erfopvolging of testament. De Vlaamse Regering bepaalt welke informatie in geval van toepassing van het voorgaande vermeld wordt in de Inventaris en binnen welke termijn dat gebeurt.

§4. De volgende rechtspersonen of natuurlijke personen worden echter niet als nieuwe eigenaar beschouwd:

1° de vennootschappen waarin de vroegere eigenaars van het onroerend goed rechtstreeks of onrechtstreeks participeren voor meer dan 10% van het aandeelhouderschap;

2° bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad, tenzij in geval van overdracht door erfopvolging of testament.".

Artikel 4

In artikel 16 wordt het tweede lid, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998 en 6 juli 2001, vervangen door wat volgt:

"In aanmerking dient genomen te worden het kadastraal inkomen gekend op 31 december van het heffingsjaar van de grond(en) inclusief opstanden van het perceel waarop de vervallen en/of verlaten bedrijfsruimte gelegen is, evenals voor de niet-landbouwbedrijven dat van alle aangrenzende percelen die één geheel ermee vormen en die behoren tot dezelfde eigenaar. Het bedrag van de volgens voormelde tariefindeling verkregen heffing dient evenwel voor de niet-landbouwbedrijven in ieder geval een aanslagvoet van 2,47 euro/m^2 oppervlakte van het grondvlak van het terrein, zoals vastgelegd door de diensten van het kadaster te evenaren. Zoniet, geldt deze laatste heffing als minimumaanslagvoet.".

Artikel 5

Aan artikel 25 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§2. Aan de belastingplichtigen wordt door de ambtenaren als bedoeld in artikel 24, daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering, een fiscaal identificatienummer toegekend, waarvan het gebruik geregeld wordt zoals in artikel 314 van het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992, en dat overeenstemt met:

1° het identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen, voor natuurlijke personen;

2° het ondernemingsnummer zoals dat bekend is bij de Kruispuntbank van Ondernemingen, voor rechtspersonen;

3° een automatisch gegenereerd nummer voor buitenlandse fysieke personen zonder bekend rijksregisternummer en voor alle overige belastingplichtigen waarvoor geen bekend nummer bestaat.".

Artikel 6

Artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 30 juni 2000 en 10 maart 2006 wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 26

§1. Het aanslagbiljet vermeldt op straffe van nietigheid, de datum van uitvoerbaarverklaring van het kohier, het heffingsjaar, de grondslag van de heffing, het te betalen bedrag, de berekeningswijze, de uiterste betaaldatum en de formaliteiten die daarbij moeten worden nageleefd.

§2. De heffingsplichtige is verplicht de verschuldigde heffing te betalen binnen twee maanden na de toezending van het aanslagbiljet.

§3. De persoon op wiens naam de heffing in het kohier is ingeschreven, kan tegen die heffing, de opcentiemen, evenals tegen de eventueel opgelegde administratieve geldboete, een bezwaarschrift indienen bij de ambtenaar deel uitmakend van de Vlaamse Belastingsdienst, daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering.

Het bezwaarschrift moet op straffe van verval bij de ambtenaar, vermeld in §3, eerste lid, met een aangetekende brief ingediend worden binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat.

§4. De heffingsplichtige kan tevens door middel van een verzoekschrift om uitstel of spreiding van betaling van de heffing verzoeken. Het verzoekschrift moet op straffe van verval bij de ambtenaar, vermeld in §3, eerste lid, met een aangetekende brief ingediend worden voor het verstrijken van de betaaltermijn, zoals bepaald in §2.

§5. Als overeenkomstig §3 een bezwaarschrift wordt ingediend, dan bezorgt de in §3, eerste lid, bedoelde ambtenaar onverwijld een ontvangstmelding van het bezwaarschrift. Dezelfde ambtenaar kan bij de heffingsplichtige alle onderzoekingen verrichten en de heffingsplichtige verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het bezwaarschrift te beslissen. Die beslissing wordt per aangetekende brief aan de heffingsplichtige ter kennis gebracht en ze vermeldt de wijze waarop tegen die beslissing in rechte kan worden getreden.

§6. Het indienen van een bezwaarschrift schort de verplichting tot betaling van de heffing en de eventueel verschuldigde administratieve geldboete niet op. Het indienen van een bezwaarschrift schort evenmin het lopen van de nalatigheidsintresten op. Het indienen van een verzoekschrift om uitstel of spreiding van betaling van de heffing, schort daarentegen de betaling van de heffing en de eventuele administratieve geldboete wel op tot het ogenblik van de beslissing van de ambtenaar, vermeld in §3, eerste lid.

§7. De vestiging en de inning van de heffing worden als niet bestaande beschouwd als het beroep inzake de registratie in de Inventaris, zoals bepaald in artikel 7, wordt ingewilligd of als er geen uitspraak is binnen de termijn, vermeld in artikel 8, §2.".

Artikel 7

Artikel 36 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 36

§1. Nieuwe eigenaars die het volle eigendomsrecht genieten van een aan de heffing onderworpen onroe-

rend goed krijgen een opschorting van de heffing gedurende twee jaar, te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte van overdracht. Als er meerdere eigenaars voor dezelfde onroerende goederen zijn, en minstens één ervan nieuwe eigenaar is gelet op de overdracht aan hem door erfopvolging of testament, krijgen zij een opschorting van heffing gedurende twee jaar, te rekenen vanaf de datum van eigendomsoverdracht door erfopvolging of testament.

§2. De volgende rechtspersonen of natuurlijke personen worden echter niet beschouwd als nieuwe eigenaar die het volle eigendomsrecht geniet:

1° de vennootschappen waarin de vroegere eigenaars van het onroerend goed rechtstreeks of onrechtstreeks participeren voor meer dan 10% van het aandeelhouderschap;

2° bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad, tenzij in geval van overdracht door erfopvolging of testament.”.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2006.